

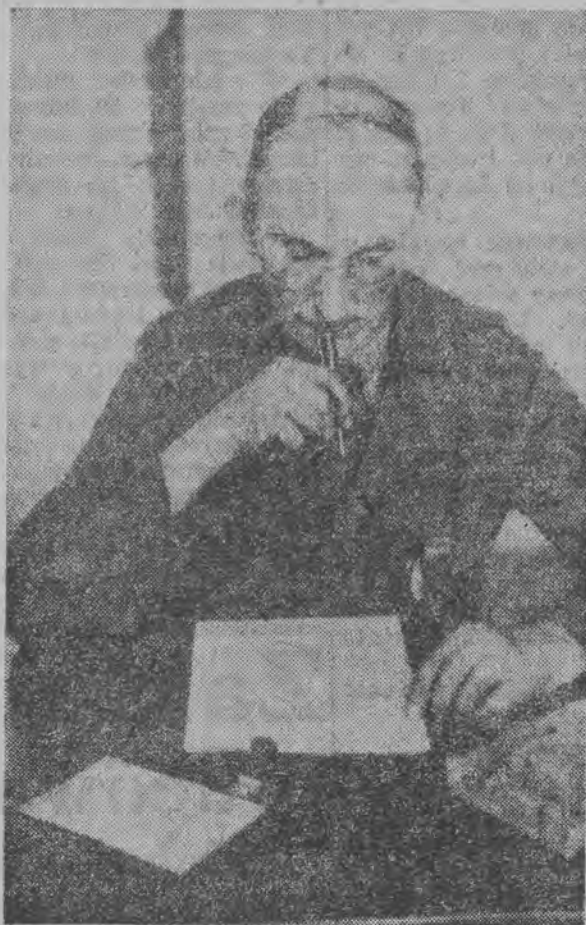

ROBOTNICZA ŁÓDŹ

Dymią kominy robotniczej Łodzi, wse wzmożona praca...

Tow. Ignacy Druciarek, robotnik Zakładów Mechanicznych im. Strzeżyka, ma duże trudności z napisaniem listu. Dopiero trzeci miesiąc uczęszcza na kurs dla analfabetów. Przed wojną nikogo to nie obchodziło, że tow. Druciarek i tysiące podobnych mu robotników i chłopów nie umiało czytać i pisać. Dopiero dziś, w Polsce Ludowej, która powstała dzięki Stalinowi, otwarte są dla wszystkich szkoły i możliwości nauki. Dlatego drząca dłoń kreśli na kartce papieru serdeczne słowa: „Drogi Towarzyszu Stalinie!”

Tłaczki tow. tow. Anieka i Królikiewicz oraz znana przodownica tow. Ramusowa donoszą z radością Generalissimusowi, że ich zakłady, dawne PZPB Nr 1, zostały nazwane Jego imieniem. — Napiżemy tak: — radzi tow. Ramusowa — „Przyrzekamy Ci, Wodzu, że zrobimy wszystko, by okazać się godnymi zaszczytu, jaki nas spotkał!”

Przedstawiciele nauki pragną szczerze wyrazić swe najlepsze życzenia dla Towarzysza Stalina. Oto prorektor Uniwersytetu Łódzkiego — prof. Jakubowski w momencie pisania listu.

W czytelni uniwersyteckiej zebrała się grupa studentek. Skupione twarze, moment zastanowienia: co napisać? I oto Irena Matysink, Stefania Kajdas i Danuta Focht układają wspólnie: „Będziemy się uczyć pilnie i pogłębiać swoje wiadomości z dziedziny marksizmu, aby stać się godnymi budowniczymi Polski Socjalistycznej. Dzięki Tobie, Towarzyszu Stalinie i niezwyciężonej Armii Radzieckiej, mamy nieograniczoną możliwość kształcenia się i studiowania!”

*Zarysuję Ci wielki Wodzu serdeczne
życzenia z okazji 70-cio lecia Twych
urodzin, przyrzekam dzień ten uczę
intensywną pracą*

*pracownica portowa
Mastalubista Mastas*

Uroczysty moment w zajezdni tramwajowej — pisanie listu z życzeniami do Towarzysza Stalina. Ob. Porczyk przy pomocy swych kolegów pisze starannie, żeby wypadło jak i uładnie!

Robotnicze ręce — twarde, żyłaste, spracowane ręce tkacza, kreślą na kartce papieru życzenia zaczynające się od słów: „Towarzyszu Stalinie!”

Najlepsza uczennica klasy 9a niedawno zbudowanej szkoły TPD im. Fornalskiej — kol. Lipke opisuje Towarzyszowi Stalinowi, w jakiej to pięknej szkole uczą się teraz robotnicze dzieci,

PISZE DO STALINA

Grupa robotników z PZPW Nr 3 wspólnie układa list do Towarzysza Stalina. Najwięcej kłopotu było z tytułem. Majster tkacki, tow. Bartezak, któremu powierzono funkcję pisania, naradza się z towarzyszymi, jak będzie lepiej: „Drogi Towarzyszu Stalinie”, czy też „Kochany Nasz Wodzu”...

57-letnia Juliana Tynant, zamieszkała z Andrzejowie, nie-wyprawna ręką kreśli płynące z głębi serca słowa: Dla uczczenia Twoich urodzin, Towarzyszu Stalinie, zwerbowałam do Ligi Kobiet 10 nowych członkiń i uruchomiłam Koło Gospodyń Wiejskich.

Tow. Henryk Skrzyński, jeden z organizatorów spółdzielni produkcyjnej w Andrzejowie, mimo zadymki śnieżnej pośpieszył na pocztę, by wrzucić list do Towarzysza Stalina, podpisany przez wszystkich członków spółdzielni.

Chwilka wolnego czasu znaleźć się nawet i na poczcie, gdzie panuje ustawiczny ruch. Pracownicy pocztowi w takiej właśnie chwili piszą listy do Towarzysza Stalina.

*Dużo czytałam
książek o Tobie i dużo widziałam
Twoich fotografii.
Życzę Ci, byś Kochany
Stalinie dalej prowadził do zwycięstwa
Twój lud pracujący.
Uczennica klasy V
Browowska
Pabianice 15-XII-49*

Jeszcze półmrok panuje na dworze, a pracownik pocztowy tow. Najmanowski wyrusza samochodem na miasto. Skrzynki pocztowe są dzisiaj pełne listów. Trudno jest donieść pełny worek do auta.

Przewodniczący samorządu 7-mej klasy szkoły podstawowej w pobliżu Łodzi kol. Andrzej Matusiak pisze najładniej z całej klasy. Otoczyli go koledzy, synowie chłopów, i wspólnie układają list. Za chwilę złożą wszyscy swe podpisy.

Po zafatowaniu wszystkich klientów i zamknięciu sklepu sprzedawczynie piszą list do Towarzysza Stalina. Na zdjęciu: Wanda Adamczyk i kol. Lucyna Golaszewska z adresem PPS Nr 40 przy ul. Szosonów 3.

Co dzień pracownicy pocztowi wysypują na stoły z pakietów worków dziesiątki tysięcy listów i pocztówek z wizerunkami bohaterów klasy robotniczej. Adresy wszędzie jednakowe: „Towarzyszu Stalin, Moskwa-Krasni”. Jeszcze przed porankiem nie ma ich tyle, co teraz.

Takiego „zatrzęsienia” listów wysyłanych za granicę nie pamiętają nawet starzy pracownicy pocztowi. Oto jedna z wielu szafek w Urzędzie Pocztowym Łódź 2 przeznaczonych tylko na korespondencje do Moskwy.

IV Wystawa Gazetek Ściennych odzwierciedla myśli i uczucia mas pracujących Łodzi

Wystawa Gazetek Ściennych, zorganizowana przez „Głos Robotniczy” zbiega się z datą urodzin Towarzysza Józefa Stalina. Gazetki ścienne — fa bryczne, Ligi Kobiet, młodzieży odzwierciedliły rzeczywiste myśli i uczucia naszej klasy robotniczej, naszego pracującego społeczeństwa.

Dają one wzruszający wyraz głębokiej miłości, szacunku i przywiązania do postaci Towarzysza Stalina i zrozumienia dla historycznej, epokowej roli Towarzysza Stalina w dziejach ludzkości.

Nasza klasa robotnicza, nasze pracujące społeczeństwo już rozumiało, że to Towarzysz Stalin swoją niezachwianą ręką prowadzi klasę robotniczą, prowadzi ludzkość ku nowemu, lepszemu, szczęśliwшему ustrojowi — ku komunizmowi.

Nauki Stalina, wskazania Stalina stały się już własnością naszej klasy robotniczej.

Ten fakt stanowi o przełomie jaki się u nas dokonał. Ten fakt stanowi o polskiej klasie robotniczej w nierozdzielny braterski sojusz — z klasą robotniczą Związku Radzieckiego i wszystkich krajów świata osiągnięciu zwycięstwa, które będzie utwierdzeniem idei Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina w życiu.

Na niedzielnej akademii — imprezie artystycznej „Głos Robotniczy” zorganizowanej przez redakcję dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Towarzysza Józefa Stalina, czytelnicy nasi mieli możliwość podziwiać piękną „Kantatę o Stalinie” kompozycji prof. A. Aleksandrowa.

Kantata ta zrodziła się nie tylko z uczucia miłości, podziwu, czci i szacunku dla Wielkiego Wodza, Nauczyciela i najbliższego Przyjaciela narodów radzieckich i całej postępowej ludzkości: powstała ona niewątpliwie i pod wpływem uczucia głębokiej wdzięczności kompozytora, któremu uszczęśliwiony Stalin osobiście pomógł w rozwoju twórczości, nakreślając wyraźnie jej artystyczny kierunek. Oto bowiem, co czytamy we wspomnieniach Aleksandrowa pt. „Jemu uinniśmy wszystko...”:

Wojskowy zespół pieśni i tańca jeździł po kraju, dając koncerty w obozach letnich, okazując pomoc żołnierskim zespołom amatorskim. Żołnierze i dowódcy znali nasz niewielki, skromny kolektyw, składający się z 25-30 wykonawców.

Mieliśmy za sobą 5 lat pracy. Jak dalej układać swój repertuar, jak znaleźć najbardziej wyrazisty i piękny styl wykonania? Wiele razy stawialiśmy sobie te pytania i nie znajdowaliśmy odpowiedzi.

I oto — było to w roku 1933 — zespół występował na uroczystej akademii w Centralnym Domu Armii Czerwonej. Na sali byli obecni przedstawiciele partii i rządu.

Towarzysz Stalin chce z wami mówić — powiedziano mi po zakończeniu naszego programu.

Józef Wissarionowicz podziękował gorąco zespołowi za przedstawienie i zaczął mówić o sprawie dla nas najważniejszej, o zasadniczym problemie naszego kolektywu.

Powinicie uzupełnić swój repertuar pieśniami ludowymi — powiedział — Jak sędziecie?

Szczerze opowiedziałem Towarzyszowi Stalinowi o naszych kłopotach. Wydawało się nam, że jeżeli nasz zespół jest wojskowy, to powinniśmy wykonywać pieśni wojskowe. Ten stan rzeczy bardzo ogranicza naszą pracę, a boimy się rozszerzyć jej ramy.

Nie obawiajcie się — zachęcając powiedział Towarzysz Stalin — wykorzystajcie pieśń ludową, możliwie najszerszej. Włączcie także do swego repertuaru wybrane utwory klasyczne. Macie wszystkie dane po temu.

Towarzysz Stalin zwrócił także uwagę na mały skład zespołu i dowodził, że trzeba go znacznie powiększyć.

Radostni, uskrzydleni opuściliśmy tego wieczora gmach CDAC. Przed zespołem pieśni i tańca Armii Czerwonej otworzyła się nowa droga, wszystko stało się jasne, poznikaly wszelkie wątpliwości.

...W ostatnich latach niejedną raz zdarzało nam się występować na przyjęciach na Kremlu, na uroczystych akademiach w Teatrze Wielkim. Pewnego razu wykonywaliśmy

GŁĘBOKI ZNAWCA TWÓRCZOŚCI ARTYSTYCZNEJ

na Kremlu „Pieśń burlaków wołańskich”.

Na zielonym brzegu wody wydeptany w trawie pas, idzie burlak stary z młodym, ciężkie barki ciągną wraz. Póki powróz pley rani i obrzydza życie nam, matka Wolga nie przestanie młotać gniewnie swoich pian. Hej, nie barki pod żaglami, tylko własne życie swe ciągną dzwoniąc kajdanami, ale próżno ciągną je.

Po jej wykonaniu Józef Wissarionowicz przywołał mnie do siebie.

— Niezwykła pieśń — powiedział — Czegoś w niej brak.

— Czego mianowicie, Józefie Wissarionowicz?

Spojrzał na mnie, ukrywając uśmiech:

— Jesteście kompozytorem, Pomyślcie.

Po powrocie z koncertu siadłem do fortepianu i przegrałem sobie pieśń kilkakrotnie, wczuwając się w tekst i analizując sposób wykonania. I oto w czym rzecz! Towarzysz Stalin istotnie miał rację. W kompozycji tematycznej tekstu jest błąd. Drugą zwrotkę pieśni trzeba przenieść na koniec. Jakżeśmy mogli tego nie zauważyć?

Przebieg to z miejsca daje pieśnią nową wspaniałą dynamikę, rosnącą nieopierzwaną aż do finału.

Dokonaliśmy poprawek w tekście i w wykonaniu, i „Pieśń burlaków wołańskich” zabrzmiała z taką siłą, jakiej sami nie podejrzewaliśmy.

Na jednym z koncertów Towarzysz Stalin usłyszał w wykonaniu zespołu popularną pieśń „Wyprzeżajcie chłopcy konie”. Wykonaliśmy ją w tempie marsza.

— Mnie się zdaje, że powinna ona iść nieco wolniej — powiedział Józef Wissarionowicz.

I dostrzegłszy widocznie w oczach rozmówcy pytanie, dodał prosto i przekonująco:

— Przebieg to pieśń stepowa, szeroka.

W repertuarze zespołu znajduje się wiele takich utworów, które na zawsze łączą się w naszej pamięci z oceną i wskazówkami Towarzysza Stalina. Na XVIII zjazd partii przy-

gotowaliśmy „Pieśń o partii” do słów Lebidiewa - Kumacza. Zespół wykonał ją na koncercie w sali Kremla.

— Kiedy skończyły program, zaśpiewajcie tę pieśń jeszcze raz — poprosił Towarzysz Stalin — Spróbujcie tylko wziąć ją bardziej uroczysto, jak hymn.

I „Pieśń o partii” wykonana po raz drugi, ale już nie w pierwotnym marszowym tempie, zabrzmiała jak objawienie nawet dla kompozytora, który napisał tę pieśń.

— Nazwicie ją „Hymnem partii bolszewickiej” — powiedział Towarzysz Stalin.

Członkowie zespołu dobrze pamiętają delikatną, lecz ostrą lekcję smaku i stylu wykonania, jaką otrzymali na jednym z koncertów, na którym byli obecni przedstawiciele partii i rządu. Wykonywano taniec rosyjski. Jeden z tancerzy - solistów usiłował prześlgnąć samego siebie w pomysłowych podskokach i piruetach. Numer ten wszędzie spotykał się z aprobatą publiczności. Lecz teraz patrzyliśmy ze sceny z rozczarowaniem: wystąpienie to najwyraźniej nie podobało się Towarzyszowi Stalinowi.

Po zakończeniu programu podszedł do nas towarzysz Woroszyłow.

— Klemensie Jefremowicz — zapomniałem go — dlaczego Towarzysz Stalinowi i wam nie podobal się taniec rosyjski?

— Bywają komicy i bywają błafni. Wasz tancerz, wykonujący taniec komiczny, zachowywał się na scenie nie jak komik, ale jak błazen. A zresztą, gdzie źeście widzieli, aby taniec ludowy przekształcał się w balet akrobatyczny?

Tak samo jak nieomylny smak artystyczny uderzała nas niezwykle pamięć Józefa Wissarionowicza, jego głębokie znawstwo ludowej twórczości pieśniarskiej.

Niejedną raz podsuwał zespołowi dobór repertuaru, przypominał różne wspaniałe pieśni, o których myślnie zapomnieliśmy lub nie wykonywaliśmy ich bardzo długo.

Wszystko, co teraz mamy i czym jesteśmy, wszystko, co osiągnął zwiększony i wzmocniony zespół pieśni i tańca Armii Czerwonej, zawdzięcza Józefowi Wissarionowiczowi, jego zainteresowaniu i ciepłej ojcowskiej trosce.

tłum. Jerzy Płudowski.

Gazetka PZPB z Pabianic jest wyrazem czci robotników tych zakładów dla Towarzysza Stalina.

A oto efektowna gazetka ścienna Zakładów im. Strzelczyka

Kolejarze z Koluszek również przysłali swą gazetkę na Wystawę.

Otwarcie IV Wystawy Gazetek Ściennych poświęconych uczczeniu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina

Wzorem w lokalu Spółdzielni Artystów Plastyków otwarta została IV Wystawa Gazetek Ściennych, poświęconych 70 rocznicy urodzin Towarzysza Józefa Stalina. Otwarcia wystawy dokonał sekretarz Komitetu Miejskiego PZPR, tow. Uzdański.

Po otwarciu wystawy pierwsi licznie zgromadzeni goście swiedzieli wystawę, z zaciekawieniem oglądając i odczytując wszystkie wystawione gazetki, oraz składając na odchodne kartki do urny. „Kartki do głosowania” na których uwidocznili, która gazetka, ich zdaniem, jest najlepsza.

Polska zawdzięcza swemu Wielkiemu Przyjacielowi — Stalinowi wolny byt narodowy i nowy, sprawiedliwy ład społeczny, poczucie bezpieczeństwa i pokoju, życziwą pomoc w budowie zrębów socjalizmu — rękami lepszego jutra.

Wiedzą o tym dobrze milionowe rzesze naszej ludności, manifestującej tak gorąco i szczerze uczucia swej głębokiej miłości, czci i podziwu dla obchodzącego 70-lecie urodzin Dostojnego Jubilata.

Uczucia te, które robotnik czy chłop polski wyraża zobowiązaniami produkcyjnymi, wzmożeniem współzawodnictwa pracy itd. — wśród pisarzy polskich znajdują piękny artystyczny wyraz.

Władysław Broniewski

Słowo o Stalinie

Fragmenty

Rewolucjo! Któż wiatr powstrzyma, Kto ziemię zawróci w biegu? Rewolucjo, tablice praw Rzymu obalamy od Chin po Biegum!

Rewolucjo! Siedemdziesiąt lat Stalinowych powiewa nad światem. I rodzi się nowy świat, świat stary pęka jak atom.

VIII

Miliony ludzi Związku Rad i krajów idących drogą Socjalizmu tworzą świat nowy, niosąc w sercach i na ustach imię STALIN.

Ludowa armia chińska wypęda ze swego kraju przemoc obcą i niewolę pieniądza. Kroczy naprzód Z IMIENIEM STALIN.

W Vietnamie, Burmie, na wyspach Majałskich bojownicy wolności, niepodległości i sprawiedliwości walczą przeciw kolonizatorom wołając: STALIN.

Górnicy francuscy trwają w strajkach i wyciągają dłoń na wschód z okrzykiem: STALIN!

Jak już donosiliśmy, Centralna Szkoła Partyjna w Łodzi obchodziła w ubiegłą sobotę 5-lecie swej działalności. — Na ilustracji: Prezydium uroczystej akademii zorganizowanej z okazji 5-lecia Szkoły oraz widowek na salę.

Któż, jak On, przez dziesiątki lat na dziebie okrętu wytrwał? Szóstej Części przygląda się świat. Bitwa.

Tam — bezrobocie, strajki i głód. Tu — praca. Natchniony traktor. Tworzy historię zwycięski lud. Chwała faktom!

Któż, jak On, przez dziesiątki lat wiódł ludzkość na krańce dziejów? Jego imię — walczący świat: nadzieja.

IX

Piękne i groźne jest morze, gdy pędzi po falach szkwał, piękny jest w niebie orzeł, nad szczytami urwistych skal,

piękny jest napór i trwanie, piękny jest lot i polot: morze zatrzyma granit, orla wyprze samolot,

myśli wyprzedzą czyny, czyny legną opoką... Chwała imieniu Stalina! Pokój światu, pokój...

Gazetka PZPB im. Józefa Stalina

Gazetka kół Ligi Kobiet przy C. T.

Kronika m. Radomska

Dziś ku czci Towarzysza Stalina

Akademie ku czci Towarzysza Stalina w Polskim Zw. Zachodnim i w Ubezpieczalni

WAŻNIEJSZE TELEFONY

- 10 - Straż Pożarna
11 - Urząd Bezp. Publiczn.
12 - „Głos Radomszczański”
12 - R. S. W. „Prasa”
13 - Powiat. Komenda M.O.
35 - Komitet Powiat. PZPR.
51 - Miejski Komisariat MO.
91 - Starostwo Powiatowe
50 - Szpital Powiatowy
163 - Pogotowie Ratunkowe PCK.

KINO „POLONIA”

Dziś i codziennie film produkcji włoskiej p. t. „Podróż w nieznane”.

Dozwolony dla młodzieży od lat 18.

Adres Redakcji i Administracji „Głosu Radomszczańskiego” Radomsko, ul. Reymonta Nr 39

Administracja - tel. Nr 12, czynna codziennie od godz. 9 do 16.

radosnym rytmem stukają maszyny Wydajniej i lepiej pracują robotnicy

Dzień dzisiejszy - 70 rocznica urodzin Towarzysza Stalina - uroczyste obchodzony na całym świecie, jest również wielkim świętem piotrkowskiej klasy pracującej.

W dniu dzisiejszym piotrkowia nie postanowili wydajniej i lepiej niż zwykle pracować. Wszyscy bowiem postanowili, że powzięte ku czci Towarzysza Stalina zobowiązania muszą być na czas wykonane.

NIEUSTANNE MELDUNKI KOLEJARZY

Kolejarze piotrkowscy postanowili dzień dzisiejszy uczcić wy-

dajniejszą niż codziennie pracą. Począwszy od 18 b. m. na terenie stacji kolejowej w Piotrkowie pracownicy brali udział w Dniach Stalinowskiej Pracy.

Z dniem 18 b. m. w Zarządzie koła ZKK zorganizowano stałe dyżury trwające do godz. 23 które przyjmują meldunki o wykonaniu zobowiązań.

Odcinek sygnałowy stacji Piotrków donosi, że podjęte zobowiązanie wykonane zostało w 100 procentach.

Rozprza melduje, że zobowiązanie, polegające na oczyszczeniu 20 oliwiarek, zostało już wykonane. Dzięki temu zaoszczędzono około 12.000 zł.

W następnej chwili nadchodzi nowy meldunek ze stacji Rozprza, że w ostatniej chwili robotnicy przygotowali tor dla przejścia pług odśnieżny w okresie zimowym.

Meldunki takie napływają co chwila od wszystkich poszczególnych działów kolejowych w Piotrkowie.

„Kara”, dumnie powiewa czerwony sztandar, symbol walki klasy pracującej o lepsze jutro.

W HUCIE „HORTENSJA”

Niektóre zespoły produkcyjne postanowiły produkcję zwiększyć od 10 do 20 procent. Podobnie jak i w hucie „Kara”, teren fabryczny został uprzątnięty.

W MIEŚCIE PANUJE RADOSNY NASTRÓJ

Udekorowane gmachy poszczególnej instytucji - oświetlane wystawy sklepowe wskazują na to, że społeczeństwo piotrkowskie radośnie wita 70 rocznicę urodzin Towarzysza Stalina.

Dzieła Towarzysza Stalina naszym drogowskim - piszą towarzysze partyjni

Do redakcji naszej wpłynął szeregi listów towarzyszy, zatrudnionych w piotrkowskich zakładach pracy i instytucjach z prośbą o umieszczenie ich wypowiedzi na temat dzieł Towarzysza Stalina.

Tow. Roman Langner z ZKK pisze nam: „Studuując dzieła Józefa Stalina uczymy się jak walczyć i tworzyć budownictwo socjalistyczne.

nionym w Fabryce Beczek w Piotrkowie pisze, co następuje: „Towarzysz Stalin uczy nas w swoich dziełach jak stosować naukę marksizmu i leninizmu w codziennej walce o ugruntowanie ustroju socjalistycznego w naszym kraju.

tunizmem i sekciarstwem w naszych szeregach, nauczyłem się również, że czystość ideologiczna naszych szeregów partyjnych winna być największą troską każdego partyjniaka.

Muzeum Krajoznawcze pod opieką Państwa

Muzeum Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego w Piotrkowie od momentu wypędzenia okupantów, nie mogło opryszczyć się szerokim rzeszom zwiedzających swych eksponatów, znających się na Zamku Piastówskim.

Uparowanie muzeum piotrkowskiego stół w związku z ogólnopolską akcją przejmowania muzeów społecznych przez Państwo.

Pracownicy Z S Ch otwierają dziś świetlicę

Powiatowy Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Piotrkowie, postanowił w dniu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina otworzyć własną świetlicę, dla uczczenia tego wielkiego dnia.

Świetlica mieścić się będzie w okazałym budynku przy ulicy Stalina 63.

Komunikat Komisji Cennikowej

Komisja Cennikowa przy Zarządzie Miejskim w Piotrkowie podaje do wiadomości, że cena jaj świeżych ustalona została na zł. 33 za jedną sztukę.

Przed właściwym rozdzieleniem upominków sekretarz Rady Zakładowej tow. Makowski zagajając uroczystość wspomni...

W związku z przejęciem muzeum bawił w Piotrkowie delegat Min. Kultury i Sztuki i wiceprzewodniczący Zarządu Głównego P. T. K. którzy w obecności członków Zarządu Powiatowego P. T. K. w Piotrkowie sporządzili akt przejęcia. Wieczorem na Zamku Piastowskim odbyło się uroczyste posiedzenie Zarządu Powiatowego P. T. K. przy współudziale obu delegatów.

Protokół zdawczo - odbiorczy zawiera dezyderaty Zarządu Powiatowego P.T.K., w sprawie dalszego korzystania z Zamku Piastowskiego, który obecnie wraz z znajdującym się obok budynkiem, zajętem na szpital epidemiczny, przeszedł na własność Państwa.

W ODLEWNI ŻELIWA „KORAB”

Zbiorowe zobowiązania, dotyczące podniesienia produkcji, zostały już przez załogę wykonane.

W FABRYCE CHEMICZNEJ W WOLI KRZYSZTOPORSKIEJ

Załoga Fabryki Chemicznej w Woli Krzysztoporskiej postanowiła dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina wyremontować zniszczone podczas działań wojennych budynki fabryczne.

W HUCIE SZKŁA OKIENNEGO „KARA”

Załoga hut „Kara” postanowiła w dniu dzisiejszym dać o 10 procent większą produkcję, niż w normalnych dniach pracy.

PODARKI DLA DZIECI pracowników hut „Feniks”

Dzieci pracowników, zatrudnionych w hucie szkła „Feniks”, otrzymały podarki świąteczne. Radosna ta uroczystość zgromadziła przeszło 300 dziewczynek i chłopców.

ZMP-owcy w Belchatowie uroczysto obchodzą dzisiejsze święto

Spośród wielu meldunków o zobowiązaniach, jakie wpłynęły z terenu naszego powiatu do Zarządu Powiatowego ZMP w Piotrkowie, na jednym z pierwszych miejsc umieszczyć należy zobowiązania ZMP-owców z Belchatowa.

Koło ZMP przy PZPB zobowiązało się podnieść młodzieżowe współzawodnictwo pracy oraz zebrać złom żelazny na terenie zakładu.

Ubezpieczeniowcy usprawniają życie świetlicowe

Zycie świetlicowe pracowników piotrkowskiej Ubezpieczalni Społecznej weszło na nowe tory od chwili nawiązania ścisłej współpracy pomiędzy Kółmi Związku Zawodowego Pracowników Instytucji Społecznych i Pracowników Służby Zdrowia.

Ostatnio w świetlicy prowadzone jest szkolenie ideologiczne dwa razy w tygodniu (w poniedziałki i czwartki), na które uczęszcza przeciętnie około 30

gotowość przystąpienia do walki o lepszą i większą jakość. ZMP-owcy szkoły ogólnokształcącej im. Adama Mickiewicza postanowili uporządkować świetlicę szkolną oraz zorganizować zespół zbiorowego czytania we wsi Kauduny.

Ponadto Zarząd Związku Młodzieży Polskiej w Belchatowie postanowił rozszerzyć szkolenie ideologiczne na gminę Belchatówek, Łękawę i Kluki.

Wykłady prowadzi delegowany przez KM PZPR, tow. Sier. Czajkowski. Koło Związkowe przy Ubezpieczalni Społecznej posiada własny chór męski, którego występy na uroczystościach i akademia cieszą się zasłużonym uznaniem.

Po okresie letniego wycieczek, świetlicowe życie pracowników piotrkowskiej Ubezpieczalni zostało usprawnione i postanowione na właściwym poziomie.

Świetlica posiada własny radioodbiornik, szachy, warcaby, domino oraz inne gry towarzyskie i bogaty wybór wszelkiego rodzaju czasopism polskich i radzieckich.

Coraz więcej przodowników pracy w Fabryce Sklejek

Współzawodnictwo pracy w piotrkowskiej w Fabryce Sklejek z każdym dniem rozwija się coraz szerzej i przybiera coraz bardziej udoskonalone formy.

Na przykład Scholastyka Miller zatrudniona przy klejeniu dykt, osiągnęła w ostatnim okresie 152 procent normy.

mechanicznej Jana Grabowskiego, który osiągnął 139 procent normy. Następnym przodownikiem, niewiele mu ustępującym, jest Stefan Mycka, ślusarz remontowy, który potrafił wyrobić 138 procent normy.

Stanisław Nowak zatrudniony jest na dziale wykończalni. Do jego funkcji należy przyjmowanie gotowych wyrobów i kwalifiko-

wanie ich. Ob. Nowak spośród innych pracowników, zatrudnionych przy tych czynnościach, wyróżnia się tym, że jeszcze nie było wypadku reklamacji jego oceny produktów.

Wymienieni wyżej w ostatnim etapie współzawodnictwa wysunęli się na czołowe miejsca. Jednak i pozostali pracownicy osiągają również dobre wyniki i można spodziewać się, że w następnym etapie współzawodnictwa w czołówce najlepszych znaleźć się po winny również inne nazwiska.

Śladem naszych artykułów Na Bugaju zainstalowano światło

Towarzyszu Redaktorze! Przed paru dniami zamieszczona była na łamach „Głosu Piotrkowskiego” nadesłana przez nas interpelacja w sprawie oświetlenia ul. Limanowskiego (popularnie zwana Bugaj).

Już trzeciego dnia po jej umieszczeniu Elektrownia wystawiła brygadę monterską, która zainstalowała kłosek i wkreciła żarówkę.

Zaobserwowałem, że umieszczone na łamach naszego piotrkowskiego pisma interpelacje z reguły zawsze odnoszą pożądany skutek.

CENNIK OGŁOSZEŃ W DZIENNIKU „GŁOS RADOMSZCZAŃSKI”

Za jednostkę obliczeniową dla ogłoszeń wymiarowych przyjęto 1 m przez szerokość 1 łamu (szpalty). W tekście i za tekstem - 6 łamów po 45 mm.

Table with 4 columns: Wielkość ogłoszeń, Za tekstem, Nekrologi, Drobne. Rows include sizes from 1 to 300 mm and above.

CZYTAJCIE I rozpowszechniajcie „GŁOS”

Bronisław Konieczny Piotrków, ul. Limanowskiego 39

JÓZEF STALIN

21 XII 1949 — 70-LECIE URODZIN

1 Domek w miejscowości Gori koło Tyflisu (Gruzja). Tu mieszkał przed 70-ciu laty szewc Wissarion Dżugaszwili z żoną Katarzyną, pochodząca z rodziny chłopów pańszczyźnianych. 21-go grudnia 1879 r. urodził im się tutaj syn Józef, którego dziś czczą i miłują prości ludzie całego świata, pod imieniem Stalin.

2 Stalin gorąco kochał swoją matkę. Otaczał ją do końca jej życia najtroskliwszą opieką i odwiedzał, ile razy pozwalało na to jego surowe i burzliwe życie rewolucjonisty.

3 15-letni Józef Dżugaszwili, uczeń seminarium duchownego w Tyflisie, nawiązuje pierwsze kontakty z marksistami przybyłymi z Rosji, zakłada kółka rewolucyjne wśród współuczniów i — zostaje wydalony z seminarium.

4 Stalin poświęca się całkowicie pracy rewolucyjnej. Studiuje pilnie Marksa i Lenina. W myśl Lenina buduje Stalin rewolucyjną partię proletariatu w Gruzji, organizuje strajki i manifestacje i przygotowuje kraj do powstania przeciw caratowi. W grudniu 1905 r. wyjeżdża Stalin na Konferencję Bolszewików do Finlandii i tu po raz pierwszy spotyka się osobiście ze swoim wielkim nauczycielem.

10 Gdy Lenin, zraniony w zamachu kontrrewolucyjnym 1918 r. i wyczerpany nadmierną pracą, odczuwać zaczyna ubytek sił, proponuje w kwietniu 1922 r. na sekretarza generalnego partii bolszewickiej swego najbliższego ucznia i współpracownika — Stalina. Lenin zmuszony jest przenieść się na leczenie do miejscowości podmoskiewskiej Gorki, gdzie Stalin często go odwiedza. Przez dwa lata Stalin prowadzi partię w ścisłej i serdecznej współpracy ze swoim wielkim nauczycielem.

11 Mocne więzy przyjaźni łączyły Stalina z wybitnym rewolucjonistą polskim, Feliksem Dzierżyńskim. Łączyło ich bezgraniczne oddanie sprawie klasy robotniczej i ludu pracującego, głębokie przywiązanie do Lenina i niezłomna wierność jego nauce, głęboka wiara w zwycięstwo komunizmu.

12 21-szy stycznia 1924 r. Straszliwy cios spadł na partię, na ZSRR, na całą postępową ludzkość. Lenin umarł. Stalin składa imieniem partii wstrząsającą przysięgę, w której między innymi mówi: „Nie ma nic chlubniejszego ponad miano członka partii, której twórcą i kierownikiem jest towarzysz Lenin... Odchodząc od nas nakazał nam towarzysz Lenin wysoko dźierać wielkie miano członka partii i strzec jego czystości. Przysiegamy Ci, towarzyszu Leninie, że z honorem wykonamy to Twoje przykazanie!”

13 Śmiało i przezornie, mądrze i czujnie poprowadził Stalin Związek Radziecki do socjalizmu. Dawno w niepamięć poszła Rosja carska, kraj zacołania, nędzy i bezprawia. Pod kierownictwem Stalina zbudowany został potężny przemysł socjalistyczny, klasa wyzyskiwaczy w mieście i na wsi została całkowicie zlikwidowana, chłopcy z pomocą robotników złączyli się w gospodarstwa zbiorowe — kolchozy, które przyniosły im dostatnie i kulturalne życie. Zniesiony został ostatecznie i na zawsze wyzysk człowieka przez człowieka, powstało pierwsze w świecie społeczeństwo socjalistyczne. Stalin proponuje ludowi radzieckiemu przyjęcie nowej Konstytucji, Konstytucji wolności i równości ludzi i narodów, najbardziej demokratycznej konstytucji świata.

5 Mijają lata wypełnione walką, znaczone więzieniami, zesłaniami, ucieczkami z zesłania. Stalin stał się najwierniejszym uczniem Lenina. W 1912 r. odwiedza Stalin dwukrotnie Lenina w Krakowie. Tu zaczyna pisać swoje klasyczne dzieło „Marksizm a sprawa narodowa”, w którym uzasadnia leninowskie hasło o prawie każdego narodu do samostanowienia o sobie i do utworzenia odrębnego państwa.

6 Lenin miał bezgraniczne zaufanie do Stalina. W czasie Rewolucji Październikowej powierzał mu najtrudniejsze zadania. Z polecenia Lenina, Stalin kierował przygotowaniem do powstania i samym powstaniem. Później, w okresie wojny z kontrrewolucją i interwencją zagraniczną, Lenin posyła Stalina na najbardziej zagrożone odcinki frontu.

Декларация правъ народовъ Россіи

Великий Совет Народных Комиссаров Российской Республики, в соответствии с волею народа, принявшего 25 октября 1917 года Декларацию независимости, имеет честь объявить, что в целях обеспечения равенства и справедливости, а также в целях укрепления единства и солидарности, Совет Народных Комиссаров постановляет:

1. Признать за всеми народами России право на самоопределение и на создание самостоятельных государств.

2. Признать за всеми народами России право на равенство и на участие в управлении делами государства.

3. Признать за всеми народами России право на свободу совести, вероисповедания, языка, культуры и национальности.

4. Признать за всеми народами России право на труд и на участие в управлении делами государства.

5. Признать за всеми народами России право на образование и на участие в управлении делами государства.

6. Признать за всеми народами России право на социальное равенство и на участие в управлении делами государства.

7. Признать за всеми народами России право на участие в управлении делами государства.

8. Признать за всеми народами России право на участие в управлении делами государства.

9. Признать за всеми народами России право на участие в управлении делами государства.

10. Признать за всеми народами России право на участие в управлении делами государства.

Именем Республики Российской Народный Комиссар по делам национальностей
Иосифъ Джугашвили-Сталинъ,
Председатель Совета Народных Комиссаров
В. Ульяновъ (Ленинъ).

7 W pierwszym rządzie zwycięskiej Rewolucji, Stalin pełni funkcję Komisarza Ludowego do spraw narodowościowych. Jego podpisem zaopatrzona jest historyczna Deklaracja Praw Narodów, która wcieliła w życie bolszewickie hasło o prawie narodów do samookreślenia i do utworzenia odrębnych państw. Tej leninowsko-stalinowskiej Deklaracji zawdzięczała Polska odzyskanie niepodległości w 1918 roku.

8 Tadžyckie kobiety u Stalina. Symbol równouprawnienia narodów i symbol równouprawnienia kobiet. Tylko w państwie socjalistycznym kobieta otrzymuje naprawdę pełne prawa, ma dostęp do wszystkich zawodów i stanowisk i cieszy się powszechnym szacunkiem.

9 Wiele czasu i energii poświęcił Stalin pracom Międzynarodówki Komunistycznej, która odegrała wielką rolę w ukształtowaniu się samodzielnych partii proletariatu w krajach kapitalistycznych. Stalin pomagał mądrymi wskazówkami Dymitrowowi, kierownikowi Międzynarodówki Komunistycznej, sławnemu bohaterowi procesu lipskiego, późniejszemu premierowi Bułgarii Ludowej.

„Poranek naszej ojczyzny“

(Obraz F. Szurpina)

1 Nadszedł dla ZSRR okres najcięższej próby. Niemcy hitlerowskie, pokonawszy całą prawie Europę, uderzyły na Związek Radziecki. Stalin stanął na czele wielkiej wojny narodów radzieckich w obronie ojczyzny. 7-go listopada 1941 r. Stalin przemawia do żołnierzy Armii Radzieckiej: „Patrz na was, jako na swych zbawców podbite narody Europy, które dostały się w jarzmo zaborców niemieckich. Przypadła wam w udziale wielka misja wyzwolenicza. Bądźcie więc godni tej misji!”.

2 Stalin sam kierował obroną Moskwy. Hordy hitlerowskie zostały zatrzymane. Następuje historyczna obrona Stalingradu, śmiertelna walka o każdy dom i o każde piętro. Stalin opracowuje plan wielkiej ofensywy i sam kieruje jego wykonaniem. 2-go lutego 1943 r. 300-tysięczna armia hitlerowska otoczona pod Stalingradem została zniszczona. Odtąd inicjatywa działań przechodzi w ręce dowództwa radzieckiego.

Можете быть увереными в том, что Советский Союз сделает все возможное, чтобы ускорить разгром нашего общего врага — гитлеровской Германии, укрепить польско-советскую дружбу и всемерно содействовать воссозданию сильной и независимой Польши.

(Из ответа И. В. Сталина президенту Свезда Союза Польских Патриотов в СССР, 17 июля 1943 г. Вестник полковника Советского Союза в период Отечественной войны, Т. I, стр. 300).

3 „Możecie być pewni — powiedział Stalin demokratom polskim w ZSRR w 1943 r. — że Związek Radziecki uczyni wszystko, co możliwe, by przyspieszyć klęskę naszego wspólnego wroga — hitlerowskich Niemiec, by utrwalić przyjaźń polsko-radziecką i dopomóc ze wszystkich sił w odbudowie silnej, niepodległej Polski”.

4 Stalin pomógł nam zbudować demokratyczne Wojsko Polskie. Pod Lenino poraz pierwszy żołnierz polski bił się u boku żołnierza radzieckiego, wnosząc swój bohaterski wkład krwi i życia we wspólną sprawę. Pod naczelnym dowództwem Stalina Armia Radziecka wyzwoliła ziemie polskie. Niełatwe to były walki. Szlak wyzwolenczy Armii Radzieckiej znaczący jest gestem grobami radzieckich żołnierzy poległych za naszą wolność. Spoczęli na zawsze w naszej ziemi i na zawsze pozostanie pamięć o nich w naszych sercach.

5 Genialna strategia Stalina okazała się nieporównanie wyższą zarówno od strategii niemieckiej jak i od strategii amerykańsko-angielskiej. Naród radziecki wychowany przez Lenina i Stalina okazał w tej wojnie hart, zwartość i bohaterstwo jakich nie znają dzieje. Pod wodzą Stalina rozbił on największą potęgę wojskową, jaką świat kapitalistyczny kiedykolwiek rozporządzał i załknął sztandar radziecki w Berlinie. Oczyszczył swoje ziemie od najeźdźcy, ocalił ludzkość przed odrzuceniem jej wstecz do średniowiecznego barbarzyństwa, wyzwolił narody Europy. Stalin udowodnił, że ustroj socjalistyczny przewyższa ustroj kapitalistyczny nie tylko w warunkach pokojowych, ale i w warunkach wojennych.

6 Imperializm niemiecki legł powalony. Związek Radziecki pod przewodnictwem Stalina rozpoczyna walkę o zapewnienie ludzkości trwałego pokoju. Na Konferencji Poczdamskiej przyjęte zostały uchwały, zapowiadające pokojową współpracę wszystkich narodów w Organizacji Narodów Zjednoczonych, wyrwanie z korzeniami hitleryzmu w Niemczech i rozwiązanie problemu niemieckiego w duchu demokratycznym. Związek Radziecki do dziś pozostaje wierny tym uchwałom i walczy o ich urzeczywistnienie. Stalin przeprowadził na Konferencji Poczdamskiej uchwałę o przyznaniu Polsce nowej granicy zachodniej na Odrze i Nysie. W ciągu lat późniejszych Stalin bronił konsekwentnie i obronił dla nas te granice przed atakami anglosaskich imperialistów.

7 Nie zapomniemy nigdy, że Stalin ocalił naród nasz od fizycznej zagłady, jaka groziła mu ze strony hitlerowskiego okupanta i przywrócił nam niepodległość w nowych, korzystniejszych granicach. Dzięki Stalinowi Polska odrodziła się jako kraj wyzwolony od panowania kapitalizmu, rządzonej przez klasę robotniczą i masy pracujące. Podpisana przez Stalina polsko-radziecka umowa o przyjaźni i pomocy wzajemnej, zapoczątkowała między nami stosunki zupełnie nowego, socjalistycznego typu. Wydatna i bezinteresowna pomoc Związku Radzieckiego leży u podstawy naszych osiągnięć gospodarczych. Na doświadczeniach Związku Radzieckiego, na dziełach Stalina uczą się nasi robotnicy i chłopci, uczeni i artyści, uczą się pracować, rządzić i budować socjalizm. Swoim Wielkim Przyjacielem nazywa Stalina lud polski i czczy 70-lecie jego urodzin jak swoje własne święto narodowe.

8 Decydująca rola, jaką odegrał ZSRR w ocaleniu świata od hitleryzmu, zdobyła Stalinowi taki ogrom czci i zaufania wśród prostych ludzi wszystkich krajów, że każde jego słowo słuchane jest wszędzie z największą uwagą i przyjmowane jako nauka. Oświadczenia Stalina zdzierają maskę z anglosaskich podżegaczy wojennych i otwierają oczy dziesiątkom milionów ludzi oszukiwanych przez kapitalistyczną propagandę. Niezliczone rzesze ludzi pracy, nauki i sztuki skupiają się dziś wokół Stalina w wielkim obozie walki o pokój. Dwie nowe siły przyłączyły się do tego obozu w ostatnich miesiącach: olbrzymie Chiny Ludowe, które zwyciężyły, kierując się nauką Lenina i Stalina, oraz Niemiecka Republika Demokratyczna, utworzona dzięki pomocy Stalina. Ukonstytuowanie się tych dwóch państw z klasą robotniczą na czele stanowi wielką klęskę obozu reakcji i wojny, a wielkie zwycięstwo obozu demokracji i pokoju. Cała pracująca ludzkość skupia się w tym obozie i wiąże z imieniem Stalina swoją wiarę w spokojną i lepszą przyszłość.

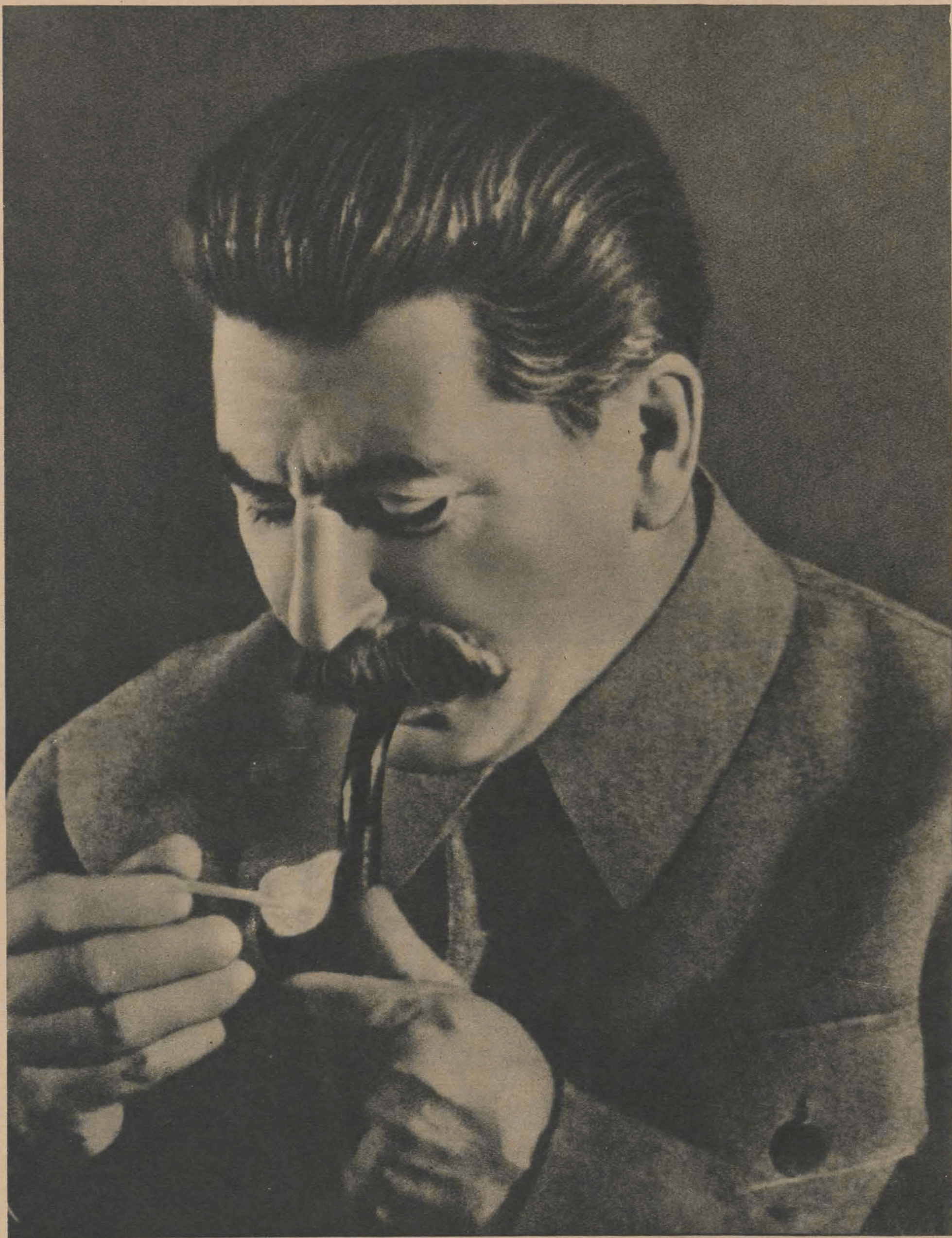
9 Po wojnie Stalin poprowadził naród radziecki do odbudowy i dalszej rozbudowy gospodarki socjalistycznej, do komunizmu. Pod kierownictwem Stalina Związek Radziecki zmienia oblicze globu ziemskiego, zasiewa lasy na milionach hektarów ziemi, rozsada przy pomocy energii atomowej masywne góry, odwraca kierunek rzek, zmienia klimat całych połaci kraju i przekształca pustynne stepy w urodzajne pola.

10 Dziecko jest radością i szczęściem człowieka radzieckiego. W socjalistycznym kraju, któremu przewodzi Stalin, ludność staje się z każdym rokiem zamożniejsza i światlejsza i nie zna strachu przed bezrobociem i nędzą. Dziecko, do którego uśmiecha się Stalin, będzie już — jako dorosły człowiek — żyło w ustroju komunistycznym, ustroju braterstwa i szczęścia, ustroju, do którego drogi utorowali Marks, Lenin i Stalin.

11 Stalin rozwinął i wzbogacił swymi dziełami naukę marksizmu-leninizmu. Szczególną wagę ma Stalinowski „Krótki kurs historii WKP(b)”. Jest to genialny skrót nauki Marksa-Lenina-Stalina a zarazem synteza całego olbrzymiego doświadczenia partii bolszewickiej. Książka ta, wydana w 40 milionach egzemplarzy, stanowi prawdziwą szkołę stalinowską, w której pracujący całego świata uczą się walczyć i zwyciężać.

„Mądry i prosty jak prawda“. Tak mówią o Stalinie ludzie, którzy zetknęli się z nim osobiście. Dzieła Stalina są takie same. Łączą w sobie najwyższą mądrość z największą prostotą. Ta przepiękna prostota w wyrażaniu myśli nie jest przypadkowa. Wynika ona z głębokiego szacunku dla prostego słuchacza i czytelnika, z przekonania, że pisać trzeba dla mas pracujących, z rewolucyjnej wiary, że te masy stają się niezwyciężoną siłą, kiedy je wprawia w ruch wielka i słuszna idea. Wiara w potężną siłę ludu pracującego i głęboka miłość dla tego ludu — oto dominująca cecha Stalina. Człowiek pracy, który chociażby raz jeden zetknął się z mówionym lub pisany słowem Stalina w jakimkolwiek języku, czuje to

zaufanie i dumny jest z niego. Zaufanie Stalina dodaje mu wiary we własne siły, zapala do walki, każe czuć się przyszłym gospodarzem świata. Ogromną miłością cieszy się Stalin wśród wszystkich uciśnionych i poniżonych, wśród wszystkich walczących o godność i wolność człowieka. Cała postępową ludzkość czci w nim budowniczego pierwszego państwa socjalizmu, wyzwoliciela narodów, przewodnika obozu pokoju, genialnego kontynuatora nauki Marksa i Lenina, wielkiego człowieka wielkiej epoki komunizmu. 70-lecie urodzin Stalina jest wielkim i radosnym świętem pracujących całej kuli ziemskiej. Długiego życia i zdrowia życzy dziś swojemu przewodnikowi — Stalinowi cała postępową ludzkość.